

Alex Callier

Nieuwe weg voor Hooverphonic

Het Belgische Hooverphonic slaat een nieuwe weg in met een kersverse zangeres. Bassist Alex Callier zag Luka Cruysberghs The Voice winnen. Als haar Voice-coach had hij Luka al een song van zijn band horen zingen en hij besloot de zeventienjarige meteen maar voor zijn band te vragen. Even later stond ze voor duizenden mensen in Londen. We praten met Alex over het nieuwe album, de nieuwe zangeres en oude bassen.

Alex is samen met Raymond Geerts het brein achter de triphop/ambient-popband. Sinds 1995 zagen ze diverse zangeressen - en een zanger - komen en gaan, waarvan Geike Arnaert en Noémie Wolfs de bekendsten zijn. Jaren terug interviewden we hem al eens voor zustermagazine Musicmaker en we hadden meteen een band vanwege een gemeenschappelijke smaak in bassen en Fred Perry-polo's. Op de allerlaatste bloedhete herfst dag van het jaar, brandt Alex dan ook meteen los over onze en jullie liefde: bassen.

'Je hebt vast gehoord dat er op het album synthbassen en echte bassen gebruikt worden. Het is voor het eerst in jaren dat ik die twee combineer. Je hoort soms basgitaar, soms synth en soms beide. De keuze kwam natuurlijk. Deze plaat heeft een moderne sound en daarbij paste het. Ik speel vooral op retro-bassen zoals mijn Jerry Jones Longhorn en een Höfner-vioolbas. Dat zijn mijn twee favorieten. Ik pakte op dit album vaak een van mijn twee Marc Terreur-bassen. Dat zijn medium scale, SG-achtige bassen met een Precision- en een Gibson-achtig-element en een snarenmute. Deze bassen zijn zwaar, maar door dat SG-element gaan ze diep en ze hebben veel sustain. Voor live zijn ze te zwaar. Dan moet je met een masseur en acupuncturist op tour. Ik heb aardig wat bassen en ik pak soms een '72 P, een '66 Fender Coronado, een '67 Epiphone Rivoli en een Gibson EB-0. En dan graag versterkt via een gitaarversterker als een Vibro King met de reverb open.'

Welke synths gebruikte je?

In de studio heb ik veel op een Dave Smith Prophet gespeeld, maar ook gewoon met plug-ins gewerkt. Live gebruik ik de Jerry Jones-bas, via een SansAmp-pedaal, en voor de synths een Roland System 8 als controller en dan MainStage 3 met de originele studiosounds.'

'Op het gebied van geluid heiligt het doel de middelen', vervolgt Alex. 'Ik zoek een sound en hoe ik die krijg maakt mij niet uit. Echt belangrijk zijn de beste performance, open minded blijven en goed luisteren. Soms werken plug-ins beter, soms echte instrumenten. Ik had bijvoorbeeld een nummer door een drummer laten inspelen, maar Luka vond de geprogrammeerde drums van de demo beter passen. Dit album is in mijn nieuwe studio Shades Of Green opgenomen. Het is de

eerste keer dat ik "in the box", dus geheel op de computer, heb gemixt. Ik heb ook een analoge mix gemaakt, maar de digitale was tot mijn spijt beter, haha! Het sublaag kwam er beter uit. Ik was altijd into analoog, maar ik geef ook eerlijk toe dat het deze keer minder werkte. Uiteindelijk is er geen waarheid.'

Schrijf je vanuit de bas?

'Soms wel. Ik probeer altijd anders te werken. Er zijn songs echt vanuit de bas geschreven, maar anderen weer op gitaar of piano. Soms begin ik met een ander instrument, maar dan wordt de baspartij die ik erna bedenken alsnog de hook. Paul McCartney bewees al dat de bas de hook kan zijn. Bij een ander nummer is de synthbas echt belangrijk, maar ik vind het ook prima als de bas gewoon ondersteunend is. De bas beweegt helaas niet meer zoveel in deze tijd. Het wordt in songs vaak erg statisch gebruikt. Het gaat ook om gevoel. We leven in een sub-bascultuur. Dat kunnen we als bassisten alleen maar toejuichen, maar het is lastig te bereiken met een P. Dan is een synth handig. Voor de songs had ik een shoot-out gedaan met drie mixers. Bij Ronald Prent van Wisseloord klonk de bas ongelooflijk diep en bizar goed en ik vroeg hoe dat kwam. "Dat is een speciaal pedaalleke dat ik heb." Hij zette een suboctaaf onder de bas.'

Ik begreep dat het album bijna een Best Of is van meerdere albums waaraan je werkte?

'Ik was inderdaad met drie platen bezig. Eentje triphop, een soort tribute to Ennio Morricone en John Barry en een Motown-achtige popplaat. Luka vertelde meteen welke nummers ze wilde doen en ik zei dat ze voor verschillende platen bedoeld waren. Ik kon echter niet om haar logica heen: "Het kan toch ook op één plaat?" Ik wilde deze keer geen eclectisch album maken, maar dat werd het toch!'

Triphop lijkt weer terug en hip, ook met Nederlandse bands als Rondé.

'We gaan inderdaad een beetje terug naar onze roots. Je hebt in de muziekwereld altijd de cirkel dat iets na twintig jaar terugkomt en nu kunnen wij dus gaan recyclen, haha!'

Haar naam is al een paar keer gevallen: Luka. Hoe is het om weer met een nieuwe zangeres te werken?

'Het is een zeventienjarig meisje dat zo goed is en zo niet van deze tijd. Ze geeft nieuwe

© Marjke Debusschere

'Ik speel vooral op retro-bassen. Mijn Jerry Jones Longhorn en Höfner-vioolbas zijn mijn favorieten'

energie, nieuwe zuurstof en nieuwe dynamiek en dat is absoluut fijn. Ze was bepalend voor welke nummers we opnamen. Dat is altijd zo geweest: ik schrijf en de zangeres kiest. Ze staat sterk in haar schoenen. Op een dag zei ze: "Ik kom bij jullie zingen", haha! Ik vroeg of ze het wel echt wilde, want je komt in een bepaald keurslijf en je leven verandert enorm. Ze bleek onze oude nummers goed aan te kunnen. Mensen willen die horen en die nummers moet je respecteren, herinterpreteren en nieuw leven inblazen. Dat deed ze. We deden een showcase in Londen met oude en nieuwe songs en zelfs de grootste criticasters waren unaniem lovend.'

Is het lastig dat ze zo jong is? Ben je een grote broer?

'Ze is zeer zelfstandig en ze weet wat ze

doet. Ze leert nu wel dat een show van anderhalf uur iets anders is dan een nummer van twee minuten bij The Voice zingen. Ze is echter omringd door vocal coaches. Natuurlijk heb ik alles meegemaakt en ik probeer haar te behoeden voor valkuilen, maar je moet ook zelf de fout in gaan. Anders leer je niks. Uiteindelijk is het een mooi verhaal rondom de zangeres en The Voice en ik geloof dat er een goede buzz rondom de plaat is. We staan al in de hitlijsten in diverse Europese landen, we speelden in de VS en de UK. Ik ga me nu dus vooral concentreren op de liveshow.' ■

www.hooverphonic.com

Looking For Stars van Hooverphonic is nu uit. Lees de recensie op pagina 58.